

Jerzy Hatłas, Józef Marcinkiewicz

System biblioteczny na Litwie : podobieństwa i różnice z naszymi uwarunkowaniami

Biblioteka 1 (10), 73-80

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jerzy Hattas, Józef Marcinkiewicz

SYSTEM BIBLIOTECZNY NA LITWIE PODOBIENSTWA I RÓŻNICE Z NASZYM UWARUNKOWANIAMI

System biblioteczny Republiki Litewskiej opiera się na ustawie z dnia 6 czerwca 1995 roku. Ze względu na sąsiedztwo oraz więzy historyczne łączące oba nasze narody a jednocześnie nikłą znajomość języka litewskiego w Polsce postanowiliśmy choć nieco przybliżyć ten akt prawny środowisku bibliotekarskiemu w naszym kraju. Aby nie popaść w dość monotonne cytowanie poszczególnych punktów ustawy (zwanej dalej *Ustawą*) proponujemy porównanie jej z naszym projektem opublikowanym w *Druku Sejmowym* nr 1208 z dnia 16 sierpnia 1995 roku (zwanym dalej *Projektem*) w sposób umożliwiający uwypuklenie tego co wspólne, a z drugiej strony uchwycenie zasadniczych różnic. Celowo zrezygnowano natomiast z konfrontacji z dotychczasową ustawą z 9 kwietnia 1968 roku, gdyż już wkrótce straci ona swą moc i przejdzie do historii¹.

Ustawa zawiera siedem rozdziałów. Każdy rozdział dzieli się na artykuły szczegółowe. Kolejność rozdziałów jest następująca:

I. Przepisy ogólne

- Art. 1. Cel i zakres ustawy
- Art. 2. Definicja biblioteki
- Art. 3. Podstawa prawna działalności bibliotek
- Art. 4. Biblioteki państwowe i niepaństwowe
- Art. 5. Prawa biblioteki

II. System biblioteczny, organizowanie i likwidacja bibliotek

- Art. 6. System biblioteczny
- Art. 7. Biblioteka Narodowa
- Art. 8. Powiatowa biblioteka publiczna
- Art. 9. Rejonowe lub miejskie biblioteki samorządowe
- Art. 10. Biblioteki instytucji naukowych
- Art. 11. Biblioteki szkół wyższych i instytucji oświatowych
- Art. 12. Inne biblioteki
- Art. 13. Biblioteki o znaczeniu państwowym
- Art. 14. Sieci biblioteczne i inne związki
- Art. 15. Rejestracja bibliotek

¹ Podobnie pominięto też dwa wcześniejsze projekty: z dnia 07.11.1994 roku (*Bibliotekarz*, 1995,1, s. 2-8) oraz z dnia 7 lutego 1995 r. (wklejka do *Bibliotekarza*, 1995,3, s. I-VII).

Art. 16. Majątek bibliotek

Art. 17. Eksmisja biblioteki państwowej z zajmowanych pomieszczeń

Art. 18. Reorganizacja bibliotek

Art. 19. Likwidacja biblioteki

III. Zbiory biblioteczne

Art. 20. Zbiory biblioteczne Litwy

Art. 21. Gromadzenie zbiorów bibliotecznych

Art. 22. Dział depozytów

Art. 23. Dział wymiany

Art. 24. Przechowywanie zbiorów bibliotecznych

Art. 25. Ochrona i konserwacja rękopisów, starodruków i innych dokumentów

IV. Finansowanie bibliotek

Art. 26. Finansowanie bibliotek

V. Nadzorowanie działalności bibliotek

Art. 27. Rola Ministerstwa Kultury w zakresie nadzorowania działalności bibliotek

Art. 28. Rola samorządów w nadzorowaniu działalności bibliotek

Art. 29. Litewska Rada Biblioteczna

VI. Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy

Art. 30. Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom Ustawy o bibliotekach Republiki Litewskiej

VII. Współpraca międzynarodowa bibliotek

Art. 31. Współpraca międzynarodowa bibliotek

Ponieważ poszczególne zagadnienia w *Ustawie* i *Projekcie* omawiane są w różnych miejscach, uznaliśmy za celowe zastosować dowolny układ hasłowy. I tak w punkcie I zgrupujemy te zagadnienia, które znalazły swe odzwierciedlenie w obu aktach prawnych. W punkcie II wyszczególnimy problemy, których brak jest w *Projekcie* a są w *Ustawie*. W części końcowej natomiast (III) zwrócimy uwagę na problemy o których jest mowa w *Projekcie* natomiast niewiele wspomina się o nich w „*Ustawie*”. W ramach poszczególnych haseł postaramy się dokonać krótkiej oceny. A oto i one:

I. SYSTEM BIBLIOTECZNY

Istotę litewskiego systemu bibliotecznego precyzuje artykuł 6 *Ustawy*. Ze względu na jego ważność cytujemy go w całości:

„Art. 6. System biblioteczny

System biblioteczny Litwy tworzą biblioteki uniwersalne i specjalne.

Biblioteki uniwersalne obsługują wg podziału terytorialnego czytelników różnych zawodów, różnego wykształcenia i wieku dostarczając im wymaganych kompleksowych informacji, gromadzą druki o uniwersalnym charakterze i zbiory innych dokumentów, zależnie od charakteru i zapotrzebowania ekonomicznego, kulturalnego i demograficznego regionu.

Biblioteki specjalne zaspokajają zapotrzebowanie na informację specjalną, naukową, produkcyjną, dydaktyczną i inne) a także tworzą zbiory druków i innych dokumentów, zależnie od funkcji założyciela (organizatora).

Do bibliotek uniwersalnych należą:

1. *Biblioteka Narodowa*
2. *biblioteki publiczne*
3. *biblioteki powiatowe (okręgowe)*
4. *biblioteki rejonowe i miejskie samorządowe*

Biblioteki specjalne to:

1. *biblioteki instytucji naukowych*
2. *biblioteki szkół wyższych*
3. *biblioteki instytucji oświatowych*
4. *Inne biblioteki"*

Istotną różnicą jest to, że w Polsce nie stosuje się podziału na biblioteki uniwersalne i specjalne. Artykuł piąty *Projektu* wymienia kto tworzy i prowadzi biblioteki (p. 1 i 2). Większy nacisk położono z kolei na ich wzajemne powiązanie w ramach „ogólnokrajowej sieci bibliotecznej” (art. 10 i 11 *Projektu*).

BIBLIOTEKA NARODOWA

W obu krajach Biblioteka Narodowa jest centralną biblioteką państwa - skarbnicą dorobku intelektualnego. Podobne są więc ich zadania jak np.: tworzenie bibliografii narodowej, koordynacja w zakresie badań bibliotekoznawczych, informacji naukowej itd. Najważniejszym jednak celem Bibliotek Narodowych jest gromadzenie, opracowanie, konserwowanie, przechowywanie i udostępnianie piśmiennictwa powstałego w danym kraju lub wydawanego gdzie indziej lecz go dotyczącego.

Pewną odrębność stanowi fakt, że w *Projekcie* nie przewiduje się zatwierdzania statutu Biblioteki Narodowej. Na Litwie - natomiast - czyni to Rząd. U nas zgodnie z art.6 p.1 statut każdej bibliotece nadaje jej organizator. W *Ustawie* litewskiej nie wspomina się z kolei o przewidzianej w naszym kraju „Radzie Naukowej” (*Projekt*, art.14.3).

Pewne odrębności występują też w sprawach finansowych. Podczas, gdy w *Projekcie* (art.6 p.2.2) jest mowa, że akt o utworzeniu biblioteki (każdej!) określa źródła finansowania to w *Ustawie* odpowiedni ustęp art.26 stwierdza, że:

„Wielkość funduszu na utrzymanie Biblioteki Narodowej im.Martynas'a Mažvydas'a i bibliotek o znaczeniu państwowym jest wyszczególniona w budżecie Państwa Litewskiego w oddzielnym punkcie. ...”

Oto całość art.7 *Ustawy* poświęcona Bibliotece Narodowej:

„Biblioteka Narodowa im.Martynas'a Mažvydas'a jest główną biblioteką naukową Republiki Litewskiej o charakterze publicznym, archiwum narodowym druków, które przechowuje litewskie, lituanistyczne i najważniejsze zagraniczne druki oraz inne dokumenty naukowe o charakterze uni-

wersalnym, jest centrum koordynacyjnym: bibliografii narodowej, państwowego rejestru wydawnictw lituanistycznych, informacyjnym, badawczym w dziedzinie bibliotekoznawstwa, i metodycznym oraz prac w tej dziedzinie prowadzonych.

*Statut Biblioteki Narodowej zatwierdza Rząd Republiki Litewskiej.
Organizatorem Biblioteki Narodowej jest Ministerstwo Kultury.*"

NARODOWY ZASÓB BIBLIOTECZNY

Na Litwie brak jest terminu „Narodowy zasób biblioteczny” (NZB), który jest pojęciem nieco szerszym, gdyż obejmuje dokumenty stanowiące część dziedzictwa kulturowego narodu przechowywane nie tylko w kraju ale i za granicą (*Projekt*, art.15).² Zamiast tego używa się określenia „Biblioteki o znaczeniu państwowym” (*Ustawa*, art.13). Zauważalna różnica polega na tym, że *Ustawa* precyzyjnie wymienia wszystkie biblioteki, których zbiory są szczególnie cenne dla państwa i narodu. U nas jest tylko mowa o tym, że Minister Kultury i Sztuki w drodze rozporządzenia (patrz: *Załącznik nr 1 i 2 do Druku Sejmowego nr 1208 z dnia 16.09.1995*) ustala taką listę. Ponadto *Projekt* przewiduje dwie kategorie bibliotek, których zbiory stanowią NZB, a mianowicie te których zbiory w całości podlegają szczególnej ochronie jak i drugie, w których tym przywilejem objęta jest tylko część przechowywanych dokumentów. Na Litwie takiego podziału brak.

Oto artykuł 13 *Ustawy*:

„Art. 13. Biblioteki o znaczeniu państwowym

Biblioteki, których zbiory mają szczególne znaczenie dla nauki, oświaty, kultury, gospodarki narodowej, i tworzą podstawę „zbiorów litewskich bibliotek”, zapewniając ich ciągłość i wypełniając podstawową potrzebę społeczną korzystania z druków, i innych dokumentów i informacji - są to biblioteki o znaczeniu państwowym.

Biblioteki o znaczeniu państwowym to:

- *Vilniaus universiteto biblioteka (Biblioteka Uniwersytetu Wileńskiego)*
- *Lietuvos mokslu akademijos biblioteka (Biblioteka Litewskiej Akademii Nauk)*
- *Lietuvos technikos biblioteka (Litewska Biblioteka Techniki)*
- *Lietuvos medicinos biblioteka (Litewska Biblioteka Medycyny)*
- *Lietuvos akluju biblioteka (Litewska Biblioteka Niewidomych)*

Biblioteki o znaczeniu państwowym są centrami metodycznymi własnych sieci bibliotek”

² Jednakże w artykule 1 *Ustawy* czytamy: “[...] druki i inne dokumenty (książki, periodyki, rękopisy, nuty, mikrofilmy, dokumenty audiowizualne, kartograficzne, wizualne, elektroniczne, druki alfabetem Braille’a i inne), zebrane i przechowywane w bibliotekach państwowych i niepaństwowych, jak również druki i inne dokumenty znajdujące się w bibliotekach, archiwach i zbiorach prywatnych innych państw, lecz prawnie należące do Republiki Litewskiej stanowią dobro narodowe Litwy i są chronione ustawami Republiki Litewskiej oraz ustalonymi normami międzynarodowymi[...]”.

KRAJOWA RADA BIBLIOTECZNA

Rada taka istnieje w obu naszych krajach. Na Litwie jest ona nazywana jako „Litewska Rada Biblioteczna”. Ich kompetencje oraz skład są do siebie zbliżone. W obu przypadkach jest ona organem doradczym i opiniodawczym (u nas personalnie dla Ministra Kultury i Sztuki a na Litwie dla „Ministerstwa Kultury oraz Rządu”). Skład „Litewskiej Rady Bibliotecznej” zatwierdza Minister Kultury (*Ustawa*, art.29) w Polsce powołuje ją Minister Kultury i Sztuki (*Projekt*, art.12). *Ustawa* nie precyzuje, w przeciwieństwie do *Projektu*, ilości minimalnej jej członków, długości kadencji oraz możliwości odwołania członka Rady.

Oto artykuł 29 „Ustawy”:

„Art.29. Litewska Rada Biblioteczna

Litewska Rada Biblioteczna to organ, który jest ekspertem i konsultantem w rozwiązywaniu najważniejszych problemów w działalności bibliotek. W jej skład wchodzi naukowcy, specjaliści bibliotekarstwa i inni przedstawiciele z Biblioteki Narodowej, bibliotek o państwowym znaczeniu, bibliotek powiatowych, towarzystw bibliotecznych, związków i stowarzyszeń.

Litewska Rada Biblioteczna przedstawia Ministerstwu Kultury i Rządowi Republiki Litewskiej propozycje w sprawie:

strategii rozwoju bibliotek, rozdziału programów bibliotecznych i stosowanie przeznaczonych na nie finansów, rozdziału funduszy budżetowych przeznaczonych na rozwój bibliotek, celowości i adekwatności dokumentów regulujących działalność bibliotek, kierunków badań naukowych i ich finansowania lub inne w najważniejszych sprawach dotyczących bibliotekarstwa.

Skład Litewskiej Rady Bibliotecznej zatwierdza Minister Kultury, natomiast statut, po przedstawieniu przez Ministra Kultury, zatwierdza Rząd Republiki Litewskiej.”

RODZAJE BIBLIOTEK NA LITWIE

Na Litwie istnieją w myśl *Ustawy* następujące typy bibliotek:

- a. Biblioteka Narodowa - była już o niej mowa wyżej!
- b. Powiatowa biblioteka publiczna (*Ustawa*, art.8).
- c. Rejonowe lub miejskie biblioteki samorządowe (*Ustawa*, art.9).
- d. Biblioteki instytucji naukowych (*Ustawa*, art.10).
- e. Biblioteki szkół wyższych i instytucji oświatowych (*Ustawa*, art.11)
- f. Inne biblioteki (*Ustawa*, art.12)

Powiatowa biblioteka publiczna³ to w myśl *Ustawy* powiatowe centrum metodyki, metodyki i informacji bibliotek publicznych. Zapewnia ona realizację

³ Wobec wprowadzonej reorganizacji podziału administracyjnego na Litwie termin „apskritis” („powiat”) można rozumieć zarówno jako powiat jak i okręg, zwłaszcza, że w porównaniu do podziału Polski nie występują tu województwa, zaś niższymi jednostkami administracyjnymi są rejon i miasta.

państwowego programu rozwoju bibliotekarstwa w powiecie. Ponadto „Powiatowa biblioteka publiczna gromadzi zbiór druków i innych dokumentów o charakterze uniwersalnym, odpowiadający zapotrzebowaniom powiatu; gromadzi i przechowuje inne druki i dokumenty związane z powiatem”.

Organizatorem tego typu biblioteki jest Ministerstwo Kultury. Ze względu na inny podział administracyjny kraju nie ma ona obecnie odpowiednika w Polsce.

REJONOWE LUB MIEJSKIE BIBLIOTEKI SAMORZĄDOWE

Biblioteka samorządowa rejonowa lub miejska gromadzi druki i dokumenty o charakterze uniwersalnym związane z danym miastem lub rejonem i jego zapotrzebowaniem. Jest też ogniwem łączącym biblioteki samorządowe z całą siecią bibliotek litewskich. Organizatorem takiej placówki jest samorząd rejonu lub miasta. W myśl *Ustawy*:

„[...]w każdym rejonie czy nieście musi być zorganizowana rejonowa lub miejska biblioteka samorządowa z filiami w poszczególnych dzielnicach miasta a także w zamieszkałych miejscowościach wiejskich [...]”.

Przewiduje się także organizowanie filii tego typu bibliotek przeznaczonych dla dzieci. I tak w osadach wiejskich jedną filię organizuje się na około 700-800 mieszkańców. W miasteczkach tworzy się ją jeśli ma ono 10 tys. mieszkańców. W miastach powyżej 10 tys. mieszkańców jedna filia przypada średnio na 20-30 tys. stałych obywateli, natomiast w uzdrowiskach na 5 tys. mieszkańców powstaje jedna biblioteka. Dopuszczalne jest też istnienie wspólnej biblioteki dla miasta i rejonu. Ponadto:

„[...] rejonowe albo miejskie biblioteki samorządowe na podstawie oddzielnych umów z takimi instytucjami jak: szpitale i inne placówki służby zdrowia, więzienia (areszty), instytucje opieki i pomocy społecznej oraz inne instytucje społeczne organizują usługi biblioteczne w tych instytucjach, jak również stwarzają warunki dla korzystania z druków i innych dokumentów czy informacji dla inwalidów.

BIBLIOTEKI INSTYTUCJI NAUKOWYCH

W myśl samej nazwy gromadzą piśmiennictwo, które zgodnie z zawartą w nich treścią i profilem, a także informacją, są zgodne z zapotrzebowaniem danej instytucji. Ponadto:

„[...] uczestniczą w kształtowaniu zbiorów litewskich bibliotek i w systemie informacyjnym bibliotek.”

BIBLIOTEKI SZKÓŁ WYŻSZYCH I INSTYTUCJI NAUKOWYCH

Biblioteki tego typu muszą koniecznie znajdować się w szkołach wyższych, średnich, zawodowych i powszechnych. Swymi zbiorami gwarantują one możliwość realizacji wyznaczonych celów naukowych i dydaktycznych a także muszą zapewnić podnoszenie kwalifikacji przez wykładowców i nauczycieli.

Od warunku posiadania samodzielnej biblioteki można odstąpić jedynie w wiejskich szkołach początkowych i podstawowych (jeśli tak postanowi samorząd) wtedy, gdy istnieje możliwość obsłużenia czytelników przez filię rejonowej biblioteki samorządowej. W tym przypadku filia taka musi być dotowana środkami pochodzącymi od samorządu.

INNE BIBLIOTEKI

„Osoby prawne i fizyczne mogą organizować biblioteki, które zaspokajają ich potrzeby korzystania z druków, innych dokumentów i informacji”.

Na Litwie istnieje obowiązek zorganizowania placówek bibliotecznych we wszystkich rejonowych i miejskich szpitalach, instytucjach opieki społecznej i więzieniach. W tym celu tworzy się biblioteki lub podpisuje stosowne umowy z bibliotekami publicznymi.

Jak widać z powyższego przeglądu podział bibliotek litewskich nieco różni się od naszego (patrz: *Projekt*, art. 16-27). Jednakże ich podstawowe zadania jak i dyslokacja jest podobna. W obydwu krajach gwarantuje się powszechny i nieskrępowany dostęp do literatury i bezpłatność korzystania z bibliotek (opłaty pobierane są tylko za usługi typu np. kserokopie, itd.):

- *Ustawa*, art.1: „[...] druki i inne dokumenty, bez względu na orientację polityczno-ideologiczną autora czy zawartej w nich treści muszą być dostępne i bezpłatne.”

- *Projekt*, art.1.2.: „Prawo korzystania z bibliotek ma charakter powszechny, na zasadach określonych w ustawie” oraz *Projekt*, art.8.1.: „Korzystanie z bibliotek, o których mowa w art.5 ust.1 pkt.1-3, jest bezpłatne, z zastrzeżeniem ust.3”. W obu przypadkach biblioteki łączą się w sieci (*Ustawa*, art.14 oraz *Projekt*, art.10 i 11).

II. Teraz zajmiemy się tymi kwestiami, które znalazły się w *Ustawie* litewskiej, a brak jest ich w naszym *Projekcie*, bądź też istnieją tylko w formie szczerkowej jako zasygnalizowanie problemu. I tak w rozdziale trzecim dotyczącym zbiorów bibliotecznych przedstawiono ich definicję, źródła wpływów oraz poszczególne komórki gromadzenia. Artykuł 16 wylicza dokładnie wszystko to, co składa się na majątek biblioteki. Następny (tj.17) precyzuje warunki eksmisji biblioteki państwowej z zajmowanych pomieszczeń: „Biblioteka może być wysiedlona z pomieszczeń tylko do lepszego lokalu od poprzedniego i odpowiadającego funkcjom biblioteki”.

Artykuły 18 i 19 mówią o reorganizacji i likwidacji bibliotek (*Ustawa*, art.19: „*Biblioteki o znaczeniu państwowym a także biblioteki publiczne nie mogą ulec likwidacji.*”). I wreszcie dwa odrębne rozdziały poświęcone zostały finansowaniu i nadzorowaniu bibliotek.

III. Z kolei w naszym *Projekcie* szerzej zostały potraktowane dwa zagadnienia. Są nimi mianowicie: kwestia egzemplarza obowiązkowego i związanych z nim szczegółowych uwarunkowań (Rozdział 134) a także sprawa personelu bibliotecznego (Rozdział 12). W tym ostatnim przypadku w *Ustawie* tylko w jednym punkcie znalazł się czynnik ludzki: Art.27.14:

„[Minister Kultury] ustala kategorie kwalifikacji bibliotekarzy, wymagania kwalifikacyjne dla pracowników bibliotek, zatwierdza ramowe instrukcje obowiązków pracowników bibliotek, ustala zasady kształcenia i doskonalenia zawodowego pracowników, a także wnioskuje proporcje w sferze doskonalenia zawodowego i kształcenia oraz przekwalifikowania bibliotekarzy do instytucji kształcenia”.

Z uwagi na objętość omawianego problemu zaledwie zasygnalizowano w niniejszym tekście ważniejsze, naszym zdaniem, punkty litewskiej ustawy o bibliotekach i w miarę możliwości porównano je z naszymi uwarunkowaniami. Status prawny bibliotek w krajach postkomunistycznych wygląda różnie. I tak np. w Bułgarii, jak dotąd, w ogóle nie ma żadnej ustawy. Istnieją opublikowane zaledwie krótkie wytyczne. Podobnie też sprawa wygląda na Łotwie. Tworzenie zatem nowego prawodawstwa w tym zakresie to problem równie skomplikowany jak i ciekawy. Ponieważ w naszym piśmiennictwie bibliotekoznawczym, w ostatnim czasie, niewiele publikuje się na ten temat, postanowiliśmy niejako wywołać temat. Mamy nadzieję, iż w czasach jednoczącej się Europy i przemian demokratycznych znikną i na tym odcinku swoiste „białe plamy”.

⁴ Ostatnio problem egzemplarza obowiązkowego został szczegółowo rozstrzygnięty „*Dzienniku Ustaw*” Nr 29, 1997, poz. 161.

range of IT media). Types of subject classification in multimedia libraries. Circulation free of charge or with charge fees. Architectural treatment in multimedia libraries. Final reflections - comparison of the functions and the range of activity of multimedia and traditional libraries.

Jerzy Hattas, Józef Marcinkiewicz: Library system in Lithuania. Similarities and differences to Polish standards.

The paper briefly describes the library system in Lithuania based on the new Library Act of July 6th 1995. Since Poland has not received a similar legal act of the same stature yet, an analysis of the new Polish project of the library act of August 16th 1995 has been carried out to bring out similarities and dissimilarities. Author draws the conclusion that there are many more similarities than differences. Major differences are to be seen only in such matters as material resources of the library, deposit copy regulations, and personnel questions.

Andrzej Nowakowski : The conditions of storage of library material...

The author describes the situation in storing library material, with Poznań University Library as the case study. The survey covers the years 1976-1996, and shows how the difficulties in the stacks translated into the quality of reader's services of the library. More important numbers for the 1980s and 1990s are given as well the ratios for the most difficult years for the stacks.

Artur Jazdon: Older German-language collection of Poznań University Library and other research and scientific libraries of the town.

Poznań as a German studies centre. Accumulation of relevant material in holdings of the following libraries: University Library, the Library of the Poznań Society of Friends of Arts and Sciences (PTPN) and Municipal Library. Development of German-language literature of their holdings. Formal characteristics of German-language collection of each of the libraries. Description of specific categories of special collections and classification (according to subject classification) of their main (basic) collections from the point of view of the German-language component of the library material.

Hanna Warnke: Leeds University Library

The article was written during a short placement at Leeds University Library (UK). It presents the library and research information systems of the University exemplified here by its two largest libraries: Brotherton Library and Edward Boyle Library. Information pertaining to the library resources and the services they provide is supported by data from 1995-1996.